

Pécsi Gabriella

sermo a síneken

tilt a fej a szó
lót teszi faja
fejti lat a szó
szót fejti ala
latiat... fejszó
tej tiló asz fa
tej ti aszfaló
itt a fej lósza
tisza ej a fló
a fej olt tizza
fejt ital a szó
tejfaló szita
falj te aszító
lófej szitata
falaz itt se jó
jól teszi fata
falja itt e szó
szófej a t t ila
telt fa íj a szó
feszúj tolat a

(A vers sorai a „József Attila” név anagrammái.)

Csöndjeim

már sosem leszek többé
napsugár-kisasszony
keserves hallgatásaim közt
nagy bátran válogatok
melyik csönd illendő
melyik csönd hazudik
melyik robban azonnal
melyiket védeni
melyiktől kell rettegni
melyik csöndet remélni
melyik melyik melyik
a SAJÁT csöndem
amelyik végülis majd
kiver a hazámból

'89., január, Magyarország

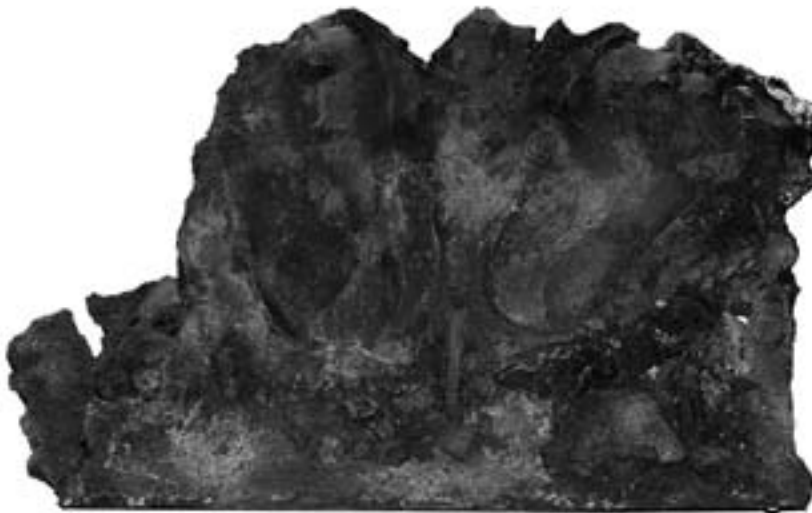
Önmaga megnevetése

Én meg virágot lépek
s jól magam után nézek:
NONÉ!
egy margaréta!

Vagy tán még egyet lépek
hogyan nézzenek a népek:
NONÉ!
Magdolna unokája
merészel bandzsítani
a kézkománcos Máriára?!

Vannak még csodák, és (sajnos) elkésett elégtételek. Pécsi Gabriella – hosszas betegeskedés után – tavaly távozott el. Adósa volt neki az irodalmi élet, sok tekintetben. Anagramma versekből összeállított kötetét – mely 95-96-ban készült el, s itt-ott néhány részlete megjelent – a kiadók nem fogadták megértéssel, elzárkóztak a megjelentetéstől. Bár olyan írók tették le mellette a garast, mint Nádás Péter, Esterházy Péter és Tandori Dezső. S Kulcsár Szabó Ernő is nagyra értékelte ezt a gondosan megszerkesztett, „név-versekből” összeállt szöveget. Most posztumusz lát napvilágot, változtatás nélkül, a szerző eredeti elgondolása szerint, Kvantumos nyelvtörténekek címmel. Időszerű lett volna egy válogatott vers-kötet is, hisz kis példányszámban, nagy időeltolódással jelentkező könyvei sem igazán hozzáférhetőek. Ez év tavaszán erre is sor került: Tollázkodom fellegen című, válogatott és közöletlen verseket tartalmazó könyve a Könyvhétre elkészül. Azt hiszem, főként szabadverseinek modernitása, különleges, bonyolult érzésvilága a mai korhangoltságban válik igazán értékelhetővé. Mert nincsenek benne egyértelműségek, csak „Őszi kérdések” vannak az „avar-rugdalo” szélben: „Mi ez az én? Ki ez az én?” S az is kitűnik, minden kétely és csalódás ellenére hitt az irodalom megtisztító erejében, abban, hogy a dolgok milyenségét „csak az érdes, agresszív gyönyörűség / tudja pontosan kifejezni: a szó.” A két kötet a Szerencsejáték ZRt és Zalaegerszeg M. J. Város önkormányzata támogatásával kerül az olvasók elé, a Pannon Tükör Könyvek sorozatában, gazdagítva az országos és helyi Könyvhét kínálatát. (Közlésünk válogatás a közöletlen versekből.)

P. I.

Horváth László
Fossilizált